

Kto wygrał wybory?

Nowe rady podejmować będą decyzje w imieniu nas wszystkich, chociaż w głosowaniu uczestniczyło w Przemyskiem ok. 46,5% uprawnionych. Trudno tutaj dociekać przyczyn takiej frekwencji, ale przecież ci, którzy nie poszli do urn, nie mogą chyba narzekać, iż będą źle reprezentowani — po prostu sami wybrali bierność.

W województwie głosowało 131 980 osób, głosów nieważnych było 3936; ważnych, ale bez dokonania wyboru — 9185, zaś 128 044 było ważnych. O 815 mandatów radnych ubiegało się 2132 kandydatów. W jednym okręgu wyborczym nie obsadzono mandatu, bo wyborcy nie zgłosili żadnego kandydata.

Frekwencja wyborcza w poszczególnych miastach i gminach:

MIASTA

W Przemysku uprawnionych do głosowania było 48 782 osoby, do urn poszło 46,29% (z list Przemyskiego Komitetu Obywatelskiego „S” wybrano 35 radnych, jednego z listy SPW). Jarosław — uprawnionych 27 491, głosowało 49,04% (skład rady — 26 z KO „S”, 3 z SD i 3 z NFPB). Przeworsk — 10 379 i 54,11% (21 KO „S”, 1 SD i 2 b.). Lubaczów — 7341 i 52,06% (18 KO „S”, 2 b., 1 PSL i 1 ZNP).

MIASTA I GMINY

Cieszanów — 5287 i 50,46% (12 KO „S”, 5 b., 2 PSL, 1 ZRKiOR). Dynów — 9420 i 47,74% (2 KO „S”, 18 b., 2 NSZZ RI „S”). Kańczuga — 9577 i 40,65% (6 KO, 14 b., 4 PSL). Oleszyce — 4398 i 52,7% (9 KO „S”, 10 b., 1 NSZZ RI „S”). Radymno — 11208 i 44,78% (18 KO „S”, 7 b., 2 PSL). Sieniawa — 4515 i 47,86% (4 KO „S”, 8 b., 4 PSL, 2 NSZZ RI „S”).

GMINY

Adamówka — 2881 i 44,88% (13 KO „S”, 4 b., 1 PSL). Bircza — 4930 i 42,25% (10 KO „S”, 8 b.). Chłopice — 3979 i 44,96% (1 KO, 6 b., 6 PSL, 5 NSZZ RI „S”). Dubiecko — 7495 i 36,74% (2 KO „S”, 20 b.). Fredropol — 3605 i 49,33% (19 b.). Gać — 3346 i 42,1% (9 KO „S”, 1 KO, 1 SD, 4 b., 2 PSL, 1 NSZZ RI „S”). Horyniec — 3669 i 39,87% (16 KO „S”, 1 SD, 1 b.). Jarosław — 8109 i 43,35% (4 KO „S”, 17 b., 1 NSZZ RI „S”). Jawornik Polski — 4039 i 35,89% (17 b., 1 NSZZ RI „S”). Krasieczyn — 2682 i 47,83% (18 b., 1 NSZZ RI „S”). Krzyweca — 3430 i 43,38% (9 KO „S”, 9 b.). Laszki — 4849 i 49,86% (14 b., 5 PSL, 1 NSZZ RI „S”). Lubaczów — 6352 i 40,94% (11 KO „S”, 11 b., 1 PSL). Medyka — 3982 i 49,87% (7 KO „S”, 10 b., 1 PSL). Narol — 6439 i 41,34% (8 KO „S”, 9 b., 3 PSL). Orly — 5302 i 49,77% (10 KO „S”, 9 b.). Pawłosiów — 5438 i 52,71% (13 b., 1 PSL, 6 NSZZ RI „S”). Pruchnik — 6407 i 47,16% (1 KO, 22 b.). Przemysł — 5760 i 39,53% (13 KO „S”, 7 b.). Przeworsk — 10297 i 46,23% (6 KO „S”, 16 b., 1 PSL). Rokietnica — 3255 i 35,05% (13 KO, 5 b.). Roźwienica — 4450 i 44,53% (18 b.). Stary Dzików — 3574 i 54,78% (10 KO „S”, 8 b.). Stubno — 2904 i 52,1% (4 KO „S”, 14 b.). Tryńcza — 5719 i 50,3% (10 KO, 4 b., 1 PSL, 6 NSZZ RI „S”). Wiązownica — 6856 i 54,85% (21 b., 1 NSZZ RI „S”). Wielkie Oczy — 2950 i 43,52% (7 KO „S”, 9 b., 1 NSZZ RI „S”, 1 KR). Zarzecze — 4750 i 41,91% (12 b., 6 NSZZ RI „S”). Żurawica — 8014 i 48,96% (18 KO „S”, 3 b., 3 PSL, 1 ChNSP).

Tyle statystyka. Wynika z niej, że najwięcej mandatów, bo 394, zdobyli kandydaci, którzy na kartach do głosowania nie oznaczali swojej przynależności (w tekście sygnalizujemy ich literką „b”). Komitety Obywatelskie „S” wprowadziły do rad 302 swoich ludzi; Polskie Stronnictwo Ludowe — 38; Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność” — 35; Komitety Obywatelskie (bez znaczącej „S”) — 32; Stronnictwo Demokratyczne — 6; Niezależne Forum Prywatnego Biznesu — 3. Po jednym mandacie udało się zdobyć: Związkowi Rolników, Kolek i Organizacji Rolniczych, Społecznemu Porozumieniu Wyborczemu, Związkowi Nauczycielstwa Polskiego, Kółku Rolniczemu w Wielkich Oczach oraz Chrześcijańsko-Narodowemu Stronnictwu Pracy.

(d)

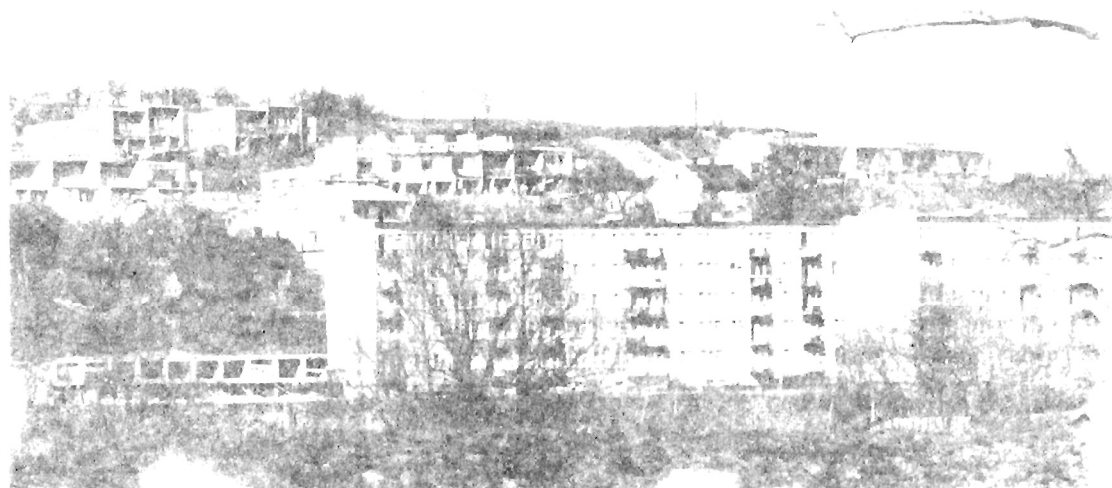
Z Y C I E

PRZEMYSKIE

ukazuje się od 8 XI 1967 r.

Nr 23 (1171)

6 CZERWCA 1990 r. Cena 600 zł

To już nie widmo

Jeszcze do niedawna inwestorzy musieli się nisko kłaniać firmom budowlanym, aby te zechciały przyjąć zamówienia na budowę mieszkań, szkół, ośrodków zdrowia itp. Dzisiaj sytuacja diametralnie się zmieniła — przedsiębiorstwom tym grozi plajta z powodu... braku zleceń. Na razie jeszcze mają zajęcie przy rozpoczętych inwestycjach, ale i tutaj zakres prac znacznie się zmniejszył, bo — z braku pieniędzy — przerwano je na wielu budowach.

Jaka sytuacja jest m.in. w JAROSŁAWSKIM PRZEDSIĘBIORSTWIE BUDOWLANYM (nawiasem mówiąc, w br. obchodzącej 40-lecie istnienia). W ciągu 5 miesięcy br. firma ta rozpoczęła zaledwie dwie nowe inwestycje, czyli dwa bloki w Radymnie, a przecież działa na terenie niemal całego województwa. Nowych zleceń na razie nie ma, ba, niektórzy inwestorzy nawet wycofali już złożone.

JPB jest zatem w trudnej sytuacji — tym bardziej, że inwestorzy zalegają mu z płatnościami sięgającymi 7-8 mld zł! Perspektywy zatem rysują się niewesołe. Do końca maja w JPB pracowało jakieś 700 osób, obecnie ok. 130 otrzymało już wypowiedzenia. Są wśród nich m.in. kierownicy, operatorzy, cieśle, betoniarze, zbrojarze, a więc fachowcy, którzy jeszcze do niedawna mogli przebiec w ofertach pracy jak w ulęgal-

kach. Teraz zapewne trafią do biur pracy...

— *Jak tak dalej pójdzie, to gdzieś pod koniec września lub w październiku zawiesimy naszą działalność. Co bowiem będziemy robić w zimie, skoro nie będziemy mieć zamkniętych obiektów, w których można by kontynuować prace wykończeniowe?* — zastanawia się Jerzy Niedziela, dyrektor JPB.

Szef firmy nie traci jednak resztek optymizmu i wierzy, że w najbliższym czasie banki może znajdą pieniądze na kredytowanie budownictwa mieszkaniowego, a tym samym i budowlancy będą mieli zajęcie.

* * *

Zapowiadało się, że w REJONIE DRÓG PUBLICZNYCH w Lubaczowie będą zwolnienia grupowe. Do tego jednak — na szczęście — nie doszło, nie obyło się jednak bez redukcji stanowisk

w sferze produkcyjnej i administracyjnej. Z firmy odejdzie w sumie ok. 50 osób, z tym, że połowa z nich to przechodzący na renty bądź emerytury. Zakłada się, że pod koniec roku w RDP pracować będzie ok. 290 osób.

Tadeusz Telega, dyrektor RDP powiada, że zmniejszenie zatrudnienia pozwoli na lepsze wynagradzanie pozostałych pracowników. Zapewnia, że w rejonie działania jego firmy nie wzrosnie ilość... dziur w drogach — remonty będą wykonywane, oby tylko były pieniądze na ten cel. Przyznaje natomiast, że z powodu mniejszych nakładów, zapewne mniej będzie asfaltowych dywaników. Naprawę dróg oraz budowę nowych limitują pieniądze przeznaczone na te cele, a nie wielkość zatrudnienia w RDP.

(d)

Fot. R. Pawłowski

NÓŻ W SERCE

— Ej, kto idzie? — to pytanie nieco zaskoczyło Marka. Dobiegło go ono z pobliskich krzaków.

— Ja — odrzekł spokojnie, chyba nawet nie zatrzymując się.

— Co za ja?

— No ja — powtórzył.

I nagle zobaczył przed sobą dwóch dryblasów. Nie pytał go o nic więcej, jeden bez słowa ugodził Marka nożem w klatkę piersiową. Zrobiło mu się słabo i gorąco, zachwiały się pod nim nogi. Czuł, że się dusi. Zrobił krok, może dwa, upadł na trawę. Do nadbiegających kolegów zdążył jeszcze powiedzieć: — Nie gońcie ich — oni mają nóż...

Potem stracił przytomność.

OD STAREJ SZKOŁY W DYŁĄGOWEJ, w której odbywała się zabawa, jego dom dzielił jakieś trzy kilometry. Zjawił się na niej gdzieś około wpół do dziesiątej wieczorem. Bawił się ze swoją dziewczyną. Na zabawie nie było żadnych poważniejszych utarczek, nie mówiąc już o bójkach. Oł, jak to na wiejskiej zabawie — ktoś tam z kimś głośniejsz się posprzeczał. Jego nikt nie zaczepiał, nikt mu w tańcu nie podstawił nogi.

Około trzeciej nad ranem odprowadził dziewczynę do jej domu. Wracając przechodził obok starej szkoły, w której kończyła się właśnie zabawa. Dołączyli do niego trzej koledzy, po chwili jednak zostawił ich nieco w tyle, gdyż tamci chcieli zacząć jeszcze na następnych dwóch. Marek spieszył się do domu, bo było mu dość zimno. I wtedy właśnie napadli go ci z krzaków.

Co było potem, dowiedział się dopiero po paru dniach, kiedy koledzy odwiedzili go w szpitalu. W tamtą noc nie stracili zimnej krwi — któryś pobiegł na pocztę, by wezwać pogotowie, ale okazało się, że mieszkający tam

listonosz nie miał kluczy do pomieszczenia z telefonem. Inny pobiegł na plebanię. Telefon był sprawny...

Tymczasem Marek leżał nieprzytomny na trawie. *„Jego młoda twarz była bezkrwista i zroszona potem, szeroko otwarte usta rozpaczliwie łapały oddech, lewą rękę przycisnęła do piersi w okolicach serca. Nie reagował na pytania, oczy były takie, jak u człowieka konającego”.*

* * *

Lekarz z Pogotowia Ratunkowego w Dynowie ukląkł przy rannym. *„Stwierdził, że zewnętrzne krwawienie w jakiś sposób ustalo, ale miał dość doświadczenia, by wiedzieć, że w zranionej piersi mogą zachodzić procesy, których z zewnątrz nie widać”.*

Zdecydował, że chorego należy zawieźć na oddział chirurgiczny Wojewódzkiego Szpitala Zespolonego w Przemysku. Przywieziono go tutaj około wpół do szóstej rano. Dyżur pełnił akurat lekarze BARBARA KNOTT i WOJCIECH KRZAN. Pacjent był bez tętna i bez

ciąg dalszy na str. 3

Rocznik przeworski

Długo oczekiwany, z trudem sfinalizowany, ukazał się — staraniem Towarzystwa Miłośników Przeworska — I tom rocznika „PRZEWORSKIE ZAPISKI HISTORYCZNE” pod red. naukową dra Antoniego Kunysza.

W dziale „ROZPRAWY I MA-

TERIAŁY” znajdują się prace Alojzego Zieleckiego „Ruch niepodległościowy w Przeworsku podczas I wojny światowej” i Józefa Benbenka „Mieszczanie przeworscy w walce o niepodległość” — opracowanie tym cenniejsze, że wzbogacone licznymi załącznikami, np. wypisem

z pamiętnika Teofila Baumana, protokołem Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” w Przeworsku, pamiętnikiem członka tego towarzystwa Jan Ślęka i in.

Część drugą rocznika stanowią „WSPOMNIENIA I PAMIĘTKI” i tu niezwykle cenna gawęda

PRZEWORSK — widok ogólny (reprodukcja starej pocztówki).

Pawła Stepkiewicza „O starym Przeworsku”. Autor, baczny obserwator życia miasta w okresie międzywojennym i późniejszym, z niezwykłą swadą, dyskretnym humorem i nutą liryzmu opowiada o ludziach, obyczajach, życiu kulturalnym i społecznym. Do przyszłego czytelnika mówi: „Niechże zatem te moje wspomnienia pozostaną po mnie na użytek tych nielicznych, którzy w przyszłych pokoleniach zechcą zainteresować się przeszłością rodzinnego miasta, oraz jako widomy ślad mego sentymentu do tych przeciwnych ludzi, których tu niegdyś znałem i do tych starych murów, w których było mi danym przeżyć dni szczęśliwe, do tego wszystkiego, co tu było, a co przeminęło na zawsze”. Stanisław Żuk natomiast wspomina swoją młodzieńczą fascynację drewnianą architekturą oraz mówi o problemach i trudnościach związanych z budową żywego skansenu w pracy „Przeworski zamysł — rzecz o skutecznej ochronie drewnianego budownictwa.

W rozdziale „ŚLAWNI PRZEWORSZCZANIE”, Alicja Szozda rozpoczyna cykl informacji o zasłużonych dla nauki i kultury polskiej osobach wywodzących się z Prze-

worska i okolicy, poczynając od czasów najdawniejszych. W tym pierwszym roczniku zaprezentowała: Hermana z Przeworska, Jana z Przeworska, Joannicego Gabriela i Jakuba Witeliusza. Natomiast Paweł Stepkiewicz oddał hold zmarłemu kustoszowi miejscowego muzeum Józefowi Benbenkowi, autorowi wielu publikacji poświęconych miastu.

Ostatni, czwarty rozdział to „KRONIKA”, w której zamieszczono materiały: Józefa Benbenka i Alicji Szozdy „Rodowód Towarzystwa Miłośników Przeworska” oraz impresje A. Szozdy z II Zjazdu Wychowanków i Absolwentów Gimnazjum i Liceum pt. „Przeworska »Jagiellonka« i jej wychowankowie po latach”.

Krąg autorów rocznika jest wąski, dlatego do współpracy i współtworzenia kolejnych tomów zaprasza w słowie wstępnym prezes towarzystwa Władysław Dziedzic.

Rocznik ilustrowany jest zdjęciami wartościowymi tematycznie, ale niezbyt dobrymi pod względem technicznym. Okładkę zaprojektował Henryk Lasek.

(SA)

W kulturze

Dreptanie nowego

Na kulturze, jak wiadomo, każdy się zna i na ogół wie co jej dolega. Fakt, że coś dolega, jest dla owego „każdego” najzupetniej oczywisty. Zresztą skutecznie utwierdzają w tym przekonaniu liczne wypowiedzi działaczy i administratorów kultury najwyższego szczebla, choć postawienie precyzyjnej diagnozy jest bardzo trudne, a być może niemożliwe. Bo przecież z jednej strony straszy upiorne widmo braku forsy, a więc plajty, likwidacji i redukcji, a z drugiej głośno o nowych, ciekawych inicjatywach, kontynuowane są różnorodne kosztowne przedsięwzięcia, jak np. festiwale czy przeglądy. Ba, są i tacy, którzy twierdzą, że dopiero teraz, kiedy twarde reguły ekonomiczne zaznaczą w kulturze swą obecność w stopniu nieporównywalnie większym niż ongiś — wszystko nabierze właściwych proporcji i cały system upowszechniania wreszcie zacznie funkcjonować normalnie.

„Idzie nowe”, a wielkim nadziejom towarzyszą równie duże obawy. Obawy te potęgowane przez charakterystyczną przejściowość sytuacji i przedłużające się oczekiwanie.

Najpierw czekano na 27 maja — na wybory, uznając, że nowe rady zadecydują o kształcie organizacyjnym sporej części placówek upowszechniania kultury, znajdujących się na ich terenie. Zagrożenia upatrywano przede wszystkim w tym, że w radach może zabraknąć ludzi znających te problemy „od podszewki” albo, że znajdą się w niej jacyś nawiedzeni uzdrowiciele forsujący np. przekształcenie domu kultury w zakład produkcyjny lub pragnący przekwalifikować kapelę podwórkową w orkiestrę symfoniczną.

Na zestaw problemów związanych z szeroko pojętym upowszechnianiem kultury można spojrzeć dwuaspektowo — z punktu widzenia odbiorcy oraz pracowników

i tzw. animatorów. Pierwszy aspekt jest oczywiście ważniejszy, gdyż ludzie zatrudnieni w kulturze pełnią rolę służebną w stosunku do — niech cudzysłów stonuje wydźwięk niezbyt fortunnego sformułowania — tzw. „konsumentów kultury”.

Odbiorca, czyli ów „konsument kultury” jest stworzeniem bardzo pazernym i żąda absolutnie wszystkiego: operetki, gwiazd rockowych, festynów w plenerze, koncertów muzyki poważnej, kółek zainteresowań dla dzieci, artystycznej klubokawiarni, cyrku, striptizu, filmu, wystawy plastycznej... — słowem, wszystkiego.

Sprostać tym wymaganiom próbuje (z różnym skutkiem) spora grupa instytucji. Jedne (np. kina) serwują ściśle określone dania, inne (np. domy czy kluby kultury) z założenia wychodzą ze znacznie rozleglejszą ofertą programową.

Najgorzej jest w tzw. „terenie”. Upadek licznych klubów „Ruchu” i „Rolnika” pozbawił mieszkańców niektórych miejscowości praktycznie jedynej — nazwijmy to — bazy kulturalnej. Kondycja gminnych ośrodków bywa na ogół dość fatalna, a perspektywy ewentualnej zmiany funkcji co niektórych obiektów (np. na wspomnianą działalność gospodarczą) wywołują liczne kontrowersje. Większość klubów, domów i ośrodków kultury próbuje ratować swoją trudną sytuację finansową komercjalizacją oferty oraz rozwinięciem działalności gospodarczej. Zaczynają działać wypożyczalnie sprzętu video, pracownie usług fotograficznych, stoiska handlowe, znacznie częściej organizuje się odpłatne, zlecane imprezy, a więc ściąga się pieniądze skąd się tylko da oraz poszukuje bogatych sponsorów. Odruch przedsiębiorczości rozpowszechnił się znacznie, choć nie wszędzie. Ludzie próbują bronić się zwiększoną aktywnością, uzasadniając niezbędność na swoim stanowisku.

Przeciętnego odbiorcę na ogół niewiele obchodzą kłopoty szefów i pracowników placówek upowszechniania kultury a zaniechanie niektórych, szczególnie tych tradycyjnych propozycji, uznaje za dowód braku przedsiębiorczości. Na to wszystko nakłada się ponadto funkcjonujący dość powszechnie stereotyp pracownika od upowszechniania, jako osoby biorącej pieniądze za nieróbstwo, a często także za niekompetencję.

Zwalczanie tego stereotypu jest nader trudne, gdyż ocena pracy w kulturze, stosowanie łatwych do zobiektywizowania kryteriów, jest w tej dziedzinie często wręcz niemożliwe. Obok pracowitych i pełnych pasji instruktorów nie brak bowiem różnej maści pozorantów, koncentrujących całą swoją aktywność wyłącznie na robieniu dobrego wrażenia. Rzecz w tym, aby ci, którzy z racji pełnionych funkcji (np. w nowej radzie) będą o czymś decydowali, potrafili odróżnić autentyczne zaangażowanie od lawiractwa.

Trudno na razie określić jaki będzie model lokalnej kultury i kiedy inicyjatywy oczekiwania. Miejmy nadzieję, że już niebawem. Trzeba także mieć nadzieję, że bliższa analiza struktury lokalnych placówek ujawni również i rezerwy, z kadrowymi łącznie, a do kalendarza imprez powrócą te, które w obecnym, oby kończącym się, okresie niepewności i oczekiwania wypadły z kalendarza. Takie jak Przemyska Wiosna Teatralna (przesunięta w tym roku na jesień) czy Ogólnopolski Festiwal Kapel Podwórkowych, że nie będzie także obaw o kontynuowanie głośnej w kraju „biesiady horynieckiej”, a do tej tradycyjnej listy dołączą nowe, udane przedsięwzięcia.

ZDZISŁAW SZELIGA

To dopiero połowa drogi...

(specjalnie dla „Życia Przemyskiego”)

Z LESZKIEM MOCZULSKIM, przewodniczącym Konfederacji Polski Niepodległej — po raz drugi — rozmawia Tomasz Kulesza.

— Jaki jest pana stosunek do kwestii republik nadbałtyckich?

— Republiki nadbałtyckie jak najszybciej powinny odzyskać niepodległość. Poza tym nie jest to tylko sprawa związana z ruchami narodowo-wyzwoleńczymi w tych republikach, ale w całej Europie wschodniej.

— Panie przewodniczący, jakie są obecnie najistotniejsze elementy działalności KPN?

— Najważniejszą rzeczą jest przekonanie Polaków, że ten stan, który osiągnęliśmy do tej pory, jest jeszcze stanem niezadowolającym, że to dopiero połowa drogi. Musimy jak najszybciej zdążyć do zasadniczych celów we wszystkich dziedzinach życia gospodarczego, politycznego i społecznego, gdyż w przeciwnym przypadku zostaniemy wyeliminowani z areny europejskiej. Bardzo ważnym elementem spajającym jest utworzenie mocnego obozu centroprawicowego, który byłby w stanie przyspieszyć przemiany. Istotnym elementem naszej działalności był udział KPN-u w wyborach terytorialnych. Jesteśmy, po komitetach obywatelskich, siłą mającą coraz większe poparcie społeczne. Wybory do samorządów to stworzenie bazy politycznej, która pozwoli nam odnieść znaczący sukces w wyborach parlamentarnych.

— Zapowiada pan, że w pierwszych dniach czerwca ogłosi skład alternatywnego rządu wobec obecnie sprawującego władzę, tzw. rządu cieni, złożonego nie tylko z członków KPN.

— Na początku czerwca przedstawimy tych ludzi oraz rzeczowy program działania rządu. Będzie to oczywiście program centroprawicowy, mający na celu przyspieszenie przemian w Polsce. Samo ogłoszenie gabinetu cieni zakończy długi okres tworzenia alternatywnego programu. Ludzie, którzy weszli w skład nowego rządu, będą prezentowani w środkach masowego przekazu, informując społeczeństwo o swoich założeniach programowych.

— Jak ocenia pan atmosferę swoich spotkań w naszym regionie?

— W okresie pewnej stagnacji i bierności społecznej jestem mile zaskoczony frekwencją i przebiegiem moich spotkań. Dyskusje często nie mieściły się w zaplanowanym czasie. Świadczy to o wielkim zaangażowaniu społecznym w sprawy przyszłego kształtu naszej ojczyzny.

(rozmowę przeprowadzono pod koniec maja)

SUPER NOWOCZESNY I EKSKLUZYWNY

SPRZĘT

AUDIO-VIDEO

FIRMY

HITACHI

OFERUJE

Baltona

W NOWO OTWARTYM SALONIE SPRZEDAŻY
W PRZEMYSŁU, UL. FRANCISZKAŃSKA 1

SPRZEDAŻ

ZA BONY PEKAO I WALUTY WYMIENIALNE
OD PONIEDZIAŁKU DO SOBOTY
W GODZ. 10⁰⁰ - 18⁰⁰

NA MIEJSCU AUTORYZOWANY SERWIS
GWARANCYJNY I POGWARANCYJNY

ORAZ WYPOŻYCZALNIA I SPRZEDAŻ
NAGRANYCH KASSET VIDEO

FIRMOWANE PRZEZ

PRZEDSIĘBIORSTWO ZAGR. W POLSCE „I T I”

ZAPRASZAMY

PP POLMOZBYT — RZESZÓW

przekazuje w agencję
Stację Usługowo-Handlową nr 13
w Przemyśle

W skład SUH wchodzi:

- * STACJA OBSŁUGI
- * PUNKT SPRZEDAŻY SAMOCHODÓW
- * STACJA PALIW * SKŁEP

Informacji udziela kierownik stacji w Przemyśle, ul.
Zana 1, tel. 129-67 i dyrektor Zakładu Usług w Rzeszowie,
ul. Rejtana 65, tel. 446-23.

K-142

KUPNO

SPRZEDAŻ

SPRZEDAM parkiet dębowy,
bukowy — 60 tys. za metr kwad-
ratowy, blachę ocynkowaną 0,55
— 45 tys. zł za arkusz. **Przemyśl**, tel.
41-66 (do 17-tej).

G-313

SPRZEDAM nowy, wykończony
dom na działce 15-arowej. **Prze-
myśl**, ul. Wysockiego 23, tel. 128-80
(w godz. 18-20).

G-311

M-2 dwupokojowe w Przemyśle
sprzedam. **Wiadomość: Rzeszów**,
tel. 332-52.

G-312

SIATKĘ ogrodzeniową sprze-
dam. **Julian Małek, Węgierka**,
37-560 koło Pruchnika.

G-4169/1

KOMFORTOWE mieszkanie
własnościowe w Rzeszowie (68 m²),
z widokiem na zalew i miasto sprze-
dam. **Telefon 471-69**.

G-4202/1

SUPERKOMFORTOWY bliź-
niak z pawilonem handlowo-produ-
kcyjnym z ogrodem w Rzeszowie
sprzedam. **Oferty pisemne: Biuro
Ogłoszeń, Rzeszów**.

G-4279/1

SPRZEDAM silnik „Perkins”.
**Przemyśl-Ostrów 306, Zbigniew
Kłos**.

G-316

PASIEKĘ pilnie sprzedam. **Prze-
myśl, ul. ZWM 10a/6 (Płyty)**.

G-318

ZDECYDOWANIE KUPIĘ lo-
kał na sklep w centrum Przemyśla.
**Oferty: 37-700 Przemyśl, skrytka
260**.

G-315/2

SPRZEDAM CIĄGNIK G-325
oraz prasę K-442/1. **Kazimierz Ku-
rzydło, 37-562 Rokietnica 644**.

G-321

SPRZEDAM HEBLARKE gru-
bościówkę z wyrówniarką z dodat-
kowymi urządzeniami. **Pruchnik**,
ul. Szkolna 5.

G-322

WYROBY z jeansu, kreszu, spo-
dnie itp. **Ceny hurtowe. Dowóz na
miejsce. Łódź: 84-99-92,
33-86-31.**

G-323,2

taniec ludowy.

Pionowo: 1) zasięgana u lekarza
lub prawnika, 2) przedsiębiorstwo
produkcyjne, 3) posag, 4) zbir, 5)
ryba akwariowa, 6) grecka bogini
mądrości, 7) opieka, kuratela, 8)
stolica Górnej Birmy, 9) rwanie na
strzępy, 15) europejskie państwo
z Tiraną, 16) mieszkanka stolicy
z Akropolem, 18) skaliste, poszar-
pane wybrzeże morskie, 19) góralski
gospodarz, 20) ilość jednorazo-
wego wydania książki, 22) rasa
owiec górskich, 25) okaleczenia, 27)
pismenne opracowanie jakiejś kwes-
tii, 28) miłośnik, zwolennik, 30)
góry w Nowej Gwinei albo rzeka
w RPA, 31) zespół komórek or-
ganizmu, 33) znany horror Janusza
Majewskiego, 34) po prostu wpust,
16) owoc kasztana jadalnego, 38)
rezydencja panującego, 40) apteka-
rskie „po połowie”.

Termin nadsyłania rozwiązań — TYL-
KO NA KARTACH POCZTOWYCH
Z KUPONEM — dwa tygodnie. Prawid-
łowe rozwiązania wezmą udział w losowa-
niu nagród pieniężnych.

* * *

ROZWIĄZANIE KRZYŻÓWKI
Z N-RU 19/1167

Poziomo: galaktometr, „Sanyo”,
Freud, Spa, runo, Lido, Dante, noma,
wamp, cma, motyw, upiór, antykwariat.

Pionowo: gastronomia, linon, kłos, or-
fa, Eleni, radioaparat, PANAM, oda,
lew, motet, alibi, cwik, aula.

Nagrodę autorską otrzymuje **Andrzej
Sternik z Sanoka**.

Nagrody pieniężne wylosowali: **Bar-
bara Jamrozik z Dubiecka, Marian Guz
z Jarosławia i Leonard Wajda z Niena-
dowej**.

WOJEWÓDZKI KLUB
TECHNIKI I RACJONALIZACJI
W PRZEMYSŁU, ul. Lelewela 8a
tel. 22-12, tlx 633211

oferuje usługi w zakresie:

- ochrona patentowa • ocena techniczna i wycena ma-
szyn, pojazdów i budynków — obsługa techniczna prze-
targów • ustalanie norm zużycia paliwa • tłumaczenia te-
chniczne • opinie, ekspertyzy i analizy techniczno-ekono-
miczne • prace projektowe w szerokim zakresie • nadzory
nad pracami.

Gwarantujemy krótkie terminy reali-
zacji i niskie ceny.

K-137

RADA PRACOWNICZA

WOJEWÓDZKIEGO OŚRODKA POSTĘPU ROLNICZEGO
w KORYTNIKACH

informuje,
że termin składania ofert w konkursie na
stanowisko

DYREKTORA

przedłużyla do 7 dni od ukazania się
niniejszej informacji.

Pozostałe warunki konkursu („ZP”
z 14 marca br.) pozostają bez zmian.

K-139

KLUB SPORTOWY „MOTOR”
w PRZEMYSŁU

oferuje po konkurencyjnych cenach
USŁUGI PRZEWOZOWE autobusami
na terenie województwa i województw
przyległych.

Zamówienia będą realizowane odwrot-
nie.

Oferty należy składać: **KS „Motor”,
ul. Lwowska 9, tel. 30-44, wewn. 58
w godz. od 8 do 15.**

K-138

Zainteresowanych k u r s a m i organizowanymi przez STO-
WARZYSZENIE ELEKTRYKÓW POLSKICH OD-
DZIAŁ w PRZEMYSŁU informujemy, że bliższe szczegóły
z tym związane uzyskać można pod telefonem 64-19.

SPÓŁDZIELNIA PRACY USŁUG RÓŻNYCH „ELEKTRO-MET-
AL” w Kielcach, ul. Średnia 20 (tel. 66-36-31, 66-38-45, 66-38-46) oferuje do
sprzedaży następujące maszyny do obróbki drewna: • strugarko-grubiarki
SG-500 • wiertarko-frezarki WF-20 • tokarko-kopiarki TK-900 • wyrów-
niarki WD-500 • drążkarki D 20-50 • piły tarczowe PT-450 • siatkarki
do produkcji siatki • śrutowniki do pasz.

Świadczymy także usługi w zakresie remontów maszyn stolarskich.

K-140/3

Kol.
LUCYNIE TELECHIEWICZ
wyraży głębokiego współczucia
z powodu śmierci

OJCA

składają koleżanki i koledzy
z Biura NOT w Przemyśle

K-141

Dyrektorze Szkoły Podstawowej
w Hureczku
KRYSTYNIE DROZD
wyraży serdecznego współczucia
z powodu śmierci

MATKI

składa grono nauczycielskie

G-319

Kierownictwu i wszystkim pracownikom z KWSP, KRSP i ZSP w Przemyśle,
którzy okazali mi wiele współczucia i pomocy w chwili śmierci mego męża

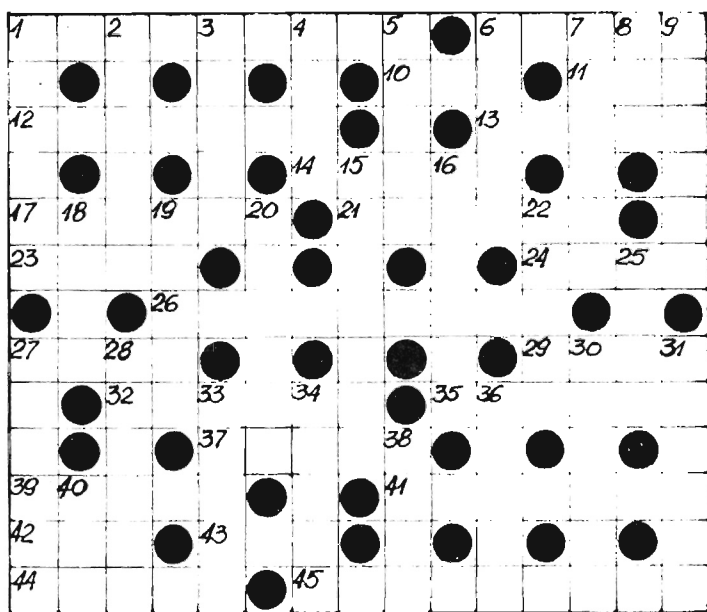
STANISŁAWA GAWLIKA

serdeczne podziękowanie składa
pograżona w smutku i żalu żona

G-317

Krzyżówka

Poziomo: 1) herszt, 6) założyciel
pierwszej dynastii Madziarów, 10)
prosty lub rozarty, 11) gatunek
wierzby, 12) żona Aleksandra Wiel-
kiego, 13) harcownik w XVI-XVII
wieku, 14) znak zodiaku, 17) patka
z tyłu płaszcza, 21) góry przedni
zagiel trójkątny na sztagu dziobo-
wym, 23) opera G. Verdiego, 24)
szwajcarski dopływ Renu, 26) za-

kładnik, 27) szlam, nanos, 29) służy
do odpalenia ładunku wybuchowe-
go, 32) inna nazwa jeziora Niasa,
35) promieniotwórczy pierwiastek
chemiczny, 37) bezużyteczna pozos-
tałość, 39) wschodnia część Wysp
Marshalla, 41) pisarz rosyjski, au-
tor powieści „Dwa życia”, 42) cze-
skie „tak”, 43) „kolega” igreka, 44)
rodzaj balkonu, 45) neapolitański